

דברים

ק"ה פסוקים, מלכ"ה סימן. ומפטירין חזון ישעי' בישעי' פרק א'.

וי"ל הרמז בזה, בהקדם דברי הגמרא במסכת מכות דף כ"א ע"א, רב פפא אמר מתניתין ומתניתא רב מלכיא שמעתתא רב מלכיו וסימניך מתניתא מלכתא ועיי"ש בפרש"י ד"ה מתניתא מלכתא, וז"ל, משניות וברייתות עיקר הן והיינו סימן מי ששמו דומה לנקבה מוקמינן כולהו מתנייתא דהו נמי לשון נקבה אליביה והיינו רב מלכיא ששמו דומה לנקבה ומשמעותו של שם נמי משמע לשון מלכות והיינו משניות וברייתות שהן עיקר עיי"ש, מבואר מזה, דהשם מלכ"ה, מרמז על מלכות, וה"ה די"ל כן לענין השם מלכ"ה באות ה"א לבסוף, דג"כ מרמז על מלכות, ולענינינו יש לומר דהרמז, על קבלת מלכותו יתברך, מלכות שמים.

וזה מעין כל הפרשה, שמונה הפסוק והולך בפסוק ראשון, אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל, במדבר בערבה מול סוף וכו' וכתב שם בפרש"י, לפי שהן דברי תוכחות, ומנה כאן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום בהן לפיכך סתם את הדברים והזכירם ברמז מפני כבודן של ישראל, וכן להלן בפרשה (דברים א' כ"ו) במעשה דמרגלים, ולא אביתם לעלת ותמרו את פי ה' אלקיכם, ויאמר ה' לא תעלו ולא תלחמו וכו' ותמרו את פי ה' אלקיכם ותזידו ותעלו ההרה (דברים א' מ"ב מ"ג), ועל כל זה הוכיח משה רבינו שלא ישובו עוד לכסלה למרוד בה', ומעתה יקבלו עליהם עול מלכות שמים.

וזהו גם מעין הפטורה של פרשת השבוע, חזון ישעי' בן אמוץ, שמוכיח שם ישעי' הנביא את ישראל, שישבו מדרכם הרעה, ובזה יזכו לקיבוץ גלויות ויחזרו לאדמתן, וכמו שאמר בסיום ההפטרה, ציון במשפט תפדה ושבי'

ה

ויצק

הכהן

בצדקה, וכל זה נרמז בתיבת מלכי"ה, שיקבלו עליהם ישראל, עול מלך
מלכי המלכים הקב"ה, ובזה נזכה לביאת בן דוד בב"א.